

regner den i Forhold til den Indtægt, Fiskegaarden nu giver Ejeren; den er nemlig ansat til 28,000 Kr., og den giver Ejeren en Gennemsnitsindtægt af ca. 4,000 Kr. aarlig, idet der har været fanget 5—7,000 Pund Aal om Aaret foruden en Del andre Fisk. Hvis vi imidlertid ikke erhverver den nu, vil den blive betydeligt dyrere, da Ejeren saa vil blive nødt til at faa hele Fiskegaarden ombygget efter et bedre og nyere System, og han vil da selvfølgelig ikke kunne afhænde den til den Pris.

Jeg skal saa vende tilbage til Ændringsforslag Nr. 21, som jeg ikke har omtalt, fordi dette Ændringsforslag ikke er stillet af Ministeren, men af Udvalget. Det gaar ud paa, at en Bevilling paa 5,800 Kr. til Ethvervelse af nye Plantagearealer udgaar. Paa Finanslovforslaget er det foreslaaet, at der ved Blokhus Plantage skulde købes et Hus med tilliggende Jordlod. Huset skulde saa nedlægges, og Jordlodden skulde lægges ind under Plantagen og tilplantes. Summen, der skulde medgaa dertil, var anslaaet til 5,800 Kr. Udvalget mener imidlertid, at der endnu er nok at beplante derude, ogsaa ved den Plantage; der er maaske 100 Tønder Land Klit, der endnu er ubeplantet, og Udvalget mener derfor, at det ikke vil være rigtigt at nedlægge en Ejendom, som kan benyttes paa anden Maade. Vi ser ikke, der er andet, der taler for at købe dette Hus og lægge Arealet ind under denne Plantage, end at dennes Form derved maaske kunde blive noget kønnere.

Jeg skal saa omtale et Par Forbehold, som er tagne i Betænkningen under Nr. 53 og Nr. 59. Nr. 53 angaar Tilskud til en Dyr læge paa Læsø. Dyr lægen derovre har hidtil faaet et Tilskud af Staten paa 600 Kr. aarlig for et vist Aaremaal, og dette Aaremaal er nu udløbet. Udvalget har derfor udsat Spørgsmaalet for at faa yderligere Oplysninger om, hvorvidt der er nogen Grund til at blive ved at give Dyr lægen derovre et saadant Tilskud. — Det andet Forbehold, der er taget, under Nr. 59, vedrører et større Spørgsmaal, nemlig en hel Omordning af Landbrugsundervisningen ved den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole. Men da Udvalget ønsker dette Spørgsmaal nærmere overvejet og undersøgt, inden der tages endelig Stilling til det,

skal jeg selvfølgelig ikke komme nærmere ind paa det nu.

Jeg skal dernæst give et Par Oplysninger med Hensyn til Betænkningens Nr. 48 og Nr. 57. Nr. 48 er en Oplysningskrivelse angaaende Selskabet „Hedebruget“s Virksomhed. Det, der særlig interesserer i denne Skrivelse, er det store Opdyrkningsforetagende, som det nu er Hensigten at sætte i Gang paa Orten Hede ved Varde. Det er et Areal paa ca. 1,000 ha, altsaa lidt over 1,800 Tønder Land, og det skal være af en god Beskaffenhed, saa at det egner sig fortrinligt til Opdyrkning. Det er saaledes et stort Kulturarbejde, der der bliver sat i Gang, og det Tilskud, der er Tale om, 12,000 Kr. i alt, forekommer mig derfor at være meget beskedent; jeg kunde endogsaa være med til, at der blev ydet et endnu større Tilskud. Jeg skal dog selvfølgelig ikke komme ind paa nogen yderligere Omtale af Sagen. Ærede Medlemmer kan jo i selve Skrivelsen se, hvorledes hele Sagen ligger. Men det forekommer mig, at dette store og gode Foretagende bliver grebet godt og rigtigt an. Det er sikkert den rigtige Maade, man her gaar frem paa, og jeg vil udtale Ønsket om, at det nævnte Selskab maa faa Held til, at dette store og gode Arbejde maa lykkes, og at der derovre kan blive skabt mange gode Hjem; det vil sikkert ogsaa kunne lade sig gøre.

Skrivelsen under Nr. 57 i Betænkningen, som jeg ogsaa skal knytte et Par Bemærkninger til, er fra Dansk biologisk Station. Nu agter jeg selvfølgelig ikke at komme ind paa det, som man nærmest kan kalde det videnskabelige i denne Skrivelse. Jeg skal kun udtale, at ærede Medlemmer nok mindes, at Forpagterne af Østersfiskeriet i Limfjorden for 2 Aar siden fik Forpagtningstiden forlænget i 9 Aar, fra 1914 til 1923. Forpagterne gik derefter ind paa at anvende 25,000 Kr. aarlig i 8 Aar til en anden Fiskemetode, nemlig til Rendyrkning eller Renfiskning af visse bestemte Pladser i Limfjorden med Hensyn til Østersfangst. Det System, hvorefter der skulde gaas frem, var det, at Bunden paa visse Steder skulde skræbes, renses, befris for Tang, særlig for Dyndtang, og der skulde udlægges rensede Skaller, saa vilde Yngelen sætte sig paa disse og bevirke en